TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. rugsėjo 15 d.*

Byloje C-197/10

dėl *Tribunal Supremo* (Ispanija) 2010 m. kovo 18 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2010 m. balandžio 23 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Unio de Pagesos de Catalunya

prieš

Administración del Estado,

byloje dalyvaujant

Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos – Iniciativa Rural del Estado Español

* Proceso kalba: ispanų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai J.-J. Kasel, A. Borg Barthet (pranešėjas), E. Levits ir M. Berger,

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. birželio 9 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos – Iniciativa Rural del Estado Español*, atstovaujamos advokatų R. Granito Palomeque ir I. Hernández Urranburu,

— Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos M. Muñoz Pérez ir A. Rubio González,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos N. Graf Vitzthum,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos G. Skiani, S. Papaïoannou ir X. Basakou,

— Austrijos vyriausybės, atstovaujamos E. Riedl,

— Europos Komisijos, atstovaujamos H. Tserepa-Lacombe ir F. Jimeno Fernandez,

susipažinęs su 2011 m. liepos 7 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra susijęs su 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiančio Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 (OL L 270, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 40 t., p. 269), 42 straipsnio 3 dalies aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas *Unió de Pagesos de Catalunya* (Katalonijos ūkininkų sąjunga) ir pareiškus ieškinį dėl 2007 m. lapkričio 2 d. Karaliaus dekreto Nr. 1470/2007 dėl tiesioginių išmokų žemės ūkiui ir gyvulininkystei taikymo (BOE Nr. 264, 2007 m. lapkričio 3 d., p. 45104, toliau – Karaliaus dekretas Nr. 1470/2007) panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas Nr. 1782/2003

3 Pagal Reglamento Nr. 1782/2003 42 straipsnio 3–5 dalis:

„3. Valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir užtikrindamos vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdamos rinkos ir konkurencijos iškraipymo, gali naudoti nacionalinį rezervą referencinėms sumoms prioritetine tvarka skirti ūkininkams, kurie žemės ūkio veiklą pradėjo po 2002 m. gruodžio 31 d. arba 2002 m., tačiau tais metais negavo jokios tiesioginės išmokos.

4. Valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir užtikrindamos vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdamos rinkos ir konkurencijos iškraipymo, naudoja nacionalinį rezervą referencinėms sumoms, skirtoms ūkininkams, atsidūrusiems specialioje padėtyje, kurią turi apibrėžti Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, nustatyti.

5. Valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir užtikrindamos vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdamos rinkos ir konkurencijos iškraipymo, gali naudoti

nacionalinį rezervą referencinėms sumoms, skirtoms ūkininkams tose teritorijose, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos, susijusios su viena ar kita viešojo įsikišimo forma, nustatyti, kad būtų išvengta žemės apleidimo ir (arba) ūkininkams šiose teritorijose būtų kompensuota už konkrečius nuostolius.“

Reglamentas (EB) Nr. 1698/2005

4 Pagal 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai (OL L 277, p. 1) 20 straipsnio a punktą:

„Parama, skirta žemės ūkio ir miškininkystės sektoriaus konkurencingumui, apima:

a) priemones, skirtas žinioms skatinti ir žmogiškajam potencialui didinti per:

<...>

ii) jaunųjų ūkininkų įsikūrimą;

<...>“

5 Šio reglamento 22 straipsnio 1 dalies a punkte nustatoma:

„Parama, numatyta 20 straipsnio a punkto ii papunktyje, skiriama asmenims, kurie:

a) yra jaunesni nei 40 metų amžiaus ir pirmą kartą kuriasi kaip valdos valdytojai.“

Nacionalinės teisės aktai

6 Pagal Karaliaus dekreto Nr. 1470/2007 1 straipsnį juo siekiama nustatyti kai kurioms Reglamente Nr. 1782/2003 numatytoms Bendrijos pagalbos schemoms taikytinas pagrindines taisykles.

7 Šio dekreto 9 straipsnio 2 dalyje, be kita ko, numatyta:

„Įvykdžius nustatytas sąlygas, teisės į bendrąsias išmokas iš nacionalinio rezervo skiriamos:

<...>

b) jauniesiems ūkininkams, kurie pirmą kartą įsikūrė pagal Kaimo plėtros programą, parengtą vadovaujantis Reglamentu Nr. 1698/2005, viename iš Reglamento Nr. 1782/2003 VI priede nurodytų sektorių, išskyrus sėklų gamybą, ir kurie negavo teisių į bendrąsias išmokas iš nacionalinio rezervo."

8 Karaliaus dekretas Nr. 1470/2007 buvo panaikintas 2008 m. spalio 4 d. 2008 m. spalio 3 d. Karaliaus dekretu Nr. 1612/2008, kuris savo ruožtu panaikintas 2009 m. lapkričio 13 d. Karaliaus dekretu Nr. 1680/2009. Tačiau Karaliaus dekreto Nr. 1470/2007 turinys buvo perkeltas į abu jį panaikinančius Karaliaus dekretus.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

9 2008 m. spalio 27 d. *Unió de Pagesos de Catalunya Tribunal Supremo* pateikė administracinį ieškinį dėl Karaliaus dekreto Nr. 1470/2007. Grįsdama savo ieškinį ji, be kita ko, teigia, kad šio dekreto 9 straipsnio 2 dalies b punktas prieštarauja Reglamento Nr. 1782/2003 42 straipsnio 3 daliai, nes pažeidžia vienodo ūkininkų vertinimo principą.

10 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad šio dekreto 9 straipsnio 2 dalies b punkte yra įtvirtintas skirtingas ūkininkų vertinimas, nes jame jauniesiems ūkininkams, kurie nori pasinaudoti bendrosios išmokos schema, nustatytas reikalavimas būti pirmą kartą įsikūrusiems pagal Žemės ūkio plėtros programą, parengtą remiantis Reglamentu Nr. 1698/2005.

11 Todėl jis mano, kad nagrinėjamo ginčo baigtis priklauso nuo Reglamento Nr. 1782/2003 42 straipsnio 3 dalies aiškinimo, nes ji turi tiesioginį poveikį ginčijamos nacionalinės nuostatos galiojimui. Teismas taip pat pažymi, kad nors Karaliaus dekretas Nr. 1470/2007 buvo panaikintas, jo turinys perkeltas į Karaliaus dekretus Nr. 1612/2008 ir Nr. 1680/2009. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas priduria, kad ateityje dėl ginčijamos nuostatos tuo pačiu klausimu jame gali būti pareikšti kiti ieškiniai.

12 Tokiomis aplinkybėmis *Tribunal Supremo* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar 2007 m. lapkričio 2 d. Karaliaus dekreto Nr. 1470/2007 9 straipsnio 2 dalies b punktas, kuriame, siekiant gauti teisę į bendrąją išmoką iš nacionalinio rezervo, nustatoma sąlyga, kad ji skiriama tiems jauniesiems ūkininkams, kurie pirmą kartą įsikūrė pagal Kaimo plėtros programą, sudarytą vadovaujantis Reglamentu Nr. 1698/2005, atitinka Reglamento Nr. 1782/2003 42 straipsnio 3 dalį?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumo

13 Savo rašytinėse pastabose Ispanijos vyriausybė teigia, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą turi būti pripažintas nepriimtinu, nes panaikinus Karaliaus dekretą Nr. 1470/2007 Teisingumo Teismo atsakymas į pateiktą klausimą nebėra svarbus sprendžiant *Tribunal Supremo* nagrinėjamą ginčą.

14 Šiuo atžvilgiu Ispanijos vyriausybė remiasi *Tribunal Supremo* praktika, pagal kurią „kadangi tiesioginis ieškinys dėl bendrųjų nuostatų yra procesinė priemonė, kuria siekiama pašalinti iš teisės sistemos teisės aktų leidėjo priimtas nuostatas, kai jos prieštarauja teisei, o ne priimti sprendimą dėl individualių prašymų, kurie gali kilti iš apibrėžtų teisinių santykių tarp konkretaus ieškovo ir valdžios institucijos, šis ieškinys netenka prasmės, kai priimant sprendimą teisės nuostata jau buvo pašalinta iš teisės sistemos bet kokia kita priemone."

15 Be to, Ispanijos vyriausybės teigimu, *Tribunal Supremo* ankstesnį *Unió de Pagesos de Catalunya* ieškinį dėl Karaliaus dekreto Nr. 1617/2005, kuris buvo panaikintas Karaliaus dekretu Nr. 1470/2007, pripažino netekusiu dalyko. Be to, šis teismas manė, kad kitos ūkininkų asociacijos pareikštas ieškinys dėl Karaliaus dekreto Nr. 1470/2007 panaikinimo taip pat neteko dalyko, todėl paliko šį ieškinį nenagrinėtą, nes Karaliaus dekretas Nr. 1470/2007 buvo panaikintas Karaliaus dekretu Nr. 1612/2008.

16 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką SESV 267 straipsniu įtvirtinta procedūra yra Teisingumo Teismo ir nacionalinių teismų bendradarbiavimo priemonė, kuria naudodamasis Teisingumo Teismas pateikia nacionaliniams teismams Bendrijos teisės aiškinimą, kurio jiems reikia jų nagrinėjamai bylai išspręsti (žr., be kita ko, 1992 m. liepos 16 d. Sprendimo *Meilicke*, C-83/91, Rink. p. I-4871, 22 punktą; 2004 m. vasario 5 d. Sprendimo *Schneider*, C-380/01, Rink. p. I-1389, 20 punktą ir 2009 m. kovo 24 d. Sprendimo *Danske Slagterier*, C-445/06, Rink. p. I-2119, 65 punktą).

17 Vykstant šiam bendradarbiavimui klausimams dėl Sąjungos teisės aiškinimo taikoma tinkamumo prezumpcija. Nacionalinio teismo pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas gali atmesti, tik jei akivaizdu, jog prašymas išaiškinti Sąjungos teisę yra visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema hipotetinė arba kai Teisingumo Teismui nežinomos faktinės ar teisinės aplinkybės, kad galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (žr., be kita ko,

2006 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Cipolla ir kt.*, C-94/04 ir C-202/04, Rink. p. I-11421, 25 punktą ir 2010 m. birželio 1 d. Sprendimo *Blanco Pérez ir Chao Gómez*, C-570/07 ir C-571/07, Rink. p. I-4629, 36 punktą).

18 Teisingumo Teismo užduotis nagrinėjant prašymus priimti prejudicinį sprendimą yra padėti vykdyti teisingumą valstybėse narėse, o ne patarti bendrais ar hipotetiniais klausimais (žr., be kita ko, 2003 m. birželio 12 d. Sprendimo *Schmidberger*, C-112/00, Rink. p. I-5659, 32 punktą; 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar*, C-478/07, Rink. p. I-7721, 64 punktą ir 2010 m. kovo 11 d. *Attanasio Group*, C-384/08, Rink. p. I-2055, 28 punktą).

19 Šiuo atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad *Tribunal Supremo* mano, jog, nepaisant to, kad buvo panaikintos Karaliaus dekreto Nr. 1470/2007 nuostatos, klausimas, ar šis dekretas prieštarauja Reglamento Nr. 1782/2003 42 straipsnio 3 daliai, išlieka svarbus, nes Karaliaus dekretuose Nr. 1612/2008 ir 1680/2009 buvo pakartotas jo turinys, todėl jame gali būti pareikšti kiti ieškiniai dėl to paties klausimo.

20 Savo atsakyme į 2011 d. sausio 21 d. laišką, kuriame Teisingumo Teismas pagal savo Procedūros reglamento 104 straipsnio 5 dalį paprašė jo pasakyti, ar Karaliaus dekreto Nr. 1470/2007 panaikinimas ir Ispanijos vyriausybės rašytinėse pastabose nurodyta teismo praktika turi įtakos prašymo priimti prejudicinį sprendimą svarbai, *Tribunal Supremo* dar kartą pažymėjo, kad Karaliaus dekreto Nr. 1470/2007 panaikinimas neturi įtakos jo prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumui. Šiuo atžvilgiu jis, viena vertus, priminė, kad Karaliaus dekreto Nr. 1470/2007 9 straipsnio 2 dalies b punkto turinys buvo pakartotas paskesniuose dekretuose ir todėl jame gali būti pareikšti kiti ieškiniai dėl to paties klausimo. Kita vertus, *Tribunal Supremo* pažymėjo, kad Ispanijos vyriausybės nurodyta teismo praktika nėra reikšminga šioje byloje, nes Karaliaus dekretas Nr. 1470/2007 nebuvo panaikintas vykstant procesui jame, o

dekretuose Nr. 1612/2008 ir 1680/2009 numatomos identiškos jaunųjų ūkininkų teisų į bendrąsias išmokas gavimo iš nacionalinio rezervo sąlygos.

21 Tokiomis aplinkybės konstatuotina, kad *Tribunal Supremo* suinteresuotumas iš Teisingumo Teismo gauti atsakymą į pateiktą klausimą yra susijęs ne su jame nagrinėjama byla, bet su aplinkybe, kad jame galbūt gali būti pareikšti kiti ieškiniai dėl panašių nuostatų panaikinimo.

22 Be to, reikia pažymėti, kad nei *Tribunal Supremo* savo 2011 m. kovo 2 d. laiške, nei šalys per posėdį negalėjo paaiškinti, kodėl pagrindinė byla nėra netekusi dalyko panaikinus Karaliaus dekretą Nr. 1470/2007. Reikia taip pat pažymėti, kad, remiantis Teisingumo Teismui pateikta medžiaga, prašymas priimti prejudicinį sprendimą atrodo esantis hipotetinis.

23 Kai prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra tokio pobūdžio, jį pateikęs teismas turi Teisingumo Teismui pateikti informacijos, kuri leistų suprasti, koks vis dėlto yra realus ir konkretus interesas pateikti šį prašymą pagrindinės bylos atžvilgiu.

24 Vis dėlto šiuo atveju reikia konstatuoti, kad *Tribunal Supremo* 2011 m. kovo 2 d. laiške viso labo pažymėjo, jog Ispanijos vyriausybės nurodyta teismo praktika yra netaikytina pagrindinėje byloje, kuri „nepraranda aktualumo“, tačiau nepateikė šiuo atžvilgiu tikslių paaiškinimų.

25 Todėl šį prašymą priimti prejudicinį sprendimą reikia pripažinti nepriimtinu, nes jis yra hipotetinis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

26 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

Tribunal Supremo **(Ispanija) 2010 m. kovo 18 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra nepriimtinas, nes jis hipotetinis.**

Parašai.